

Sera positivt

SKATTUR

Jan Müller

Áheitanin frá nýggja figgjarmálaráðharranum, Bárði Nielsen til bretskar myndugleikar um at fáa eina dupultskattaavtalu millum londini verður væl móttikin í Bretlandi. Bretar hava svara aftur, at teir eru sinnaðir at kanna møgu-leikarnar fyri einari dupultskattaavtalu við Føroyar.

Bárður Nielsen, figgjar-málaráðharri segði í eini viðmerking í útvarpinum nú um dagarnar, at hann vónaði, at oljuvinnan, sum enn ikki hevur givið nakað serligt av sær, fer at koma.

Hann visti í hesum sambandi á ónøgðina millum oljufólk, at tey blíva skatt-skyldug beinanvegin tey seta fótin á land í Føroyum, tvs. um tey koma til ein fund. Tað hevur so skapt eina ávísu ónøgd millum oljufólkini, bæði tey, sum eru her og koma henda vegin, ti tey kennast ikki við hesi viðurskiftini aðra-staðni og tað kemur av, at vit ikki hava nakra dupultskattaavtalu við Bretland.

Bárður Nielsen metir ikki, at vit fara at missa skattainttøkur av hesi or-søk. Við útvarpið sigur hann, at tað, sum hendir er bara, at oljufólkini tíma ikki at hava hetta eyka stríðið við skattauppperð í

Føroyum og tí heldur halda sínar fundir aðrastaðni.

Tað eru nógvir føroying-ar, sum arbeiða uttanlands og tí metir landsstýrismað-urin, at vit føroyingar fáa ein størri vinning av at hava dupultskattaavtalu við onnur lond, tí tá varðveita vit skattin í Føroyum fyri føroyingar enn tað vit missa. Hann metir ikki at tað vera so nógvir útlend-ingar, sum koma her at ar-beiða sum føroyingar, sum arbeiða uttanlands.

Vit hava spurt formannin í FOIB, áhugafelagið hjá oljufeløgnum, Ben Arabo um eina viðmerking til tíð-indini. Tað var annars hann, sum reisti málið á eini olju-ráðstevnu í Havn herfyri. Síðani tá hevur málið verið reist av FOIB á fundi við nýggja landsstýrismannin í oljumálum og landsstýris-mannin í figgjarmálum.

Ben Arabo sigur, at hetta, sum nú er hent, er sera pos-itivt. -Tað er gleðiligt, at Figgjarmálaráðið nú hevur fingið samband við bretsku myndugleikarnar og er hetta eitt stórt stig framá.

Ein slik avtala kann gera nógv fyri vinnusambandið millum Føroyar og Bret-land. Bretland er hóast alt okkara størsti granni og tí burdi tað verið heilt náttúr-ligt at havt eina slíka dup-ultskattaavtalu.

Samkoma Guds

Richard Danielsen

Fluglafirði á

grækarismessu 2004

Verið ongum til ástoyt, hvørki jødum, grikkum ella samkomu Guds! 1. kor-intbr. 10,32.

Grikkar umboða her allar tjóðir, uttan jødarnar. Tað siggja vit í t.d. rómbr. 3. kapitli. Har nýtir Paulus eisini orðið grikkar í versi 9, men niðurstøðan í versi 19 er, at allur heimurin er sekur fyri Gudi.

Vit hava sostatt triggjar flokkar her, jødar, heidn-ingar og samkomu Guds.

Jødarnir eru Guds út-valda tjóð. Hesa tjóðina toknaðist Gudi at útvelja, burtur úr hinum tjóðunum, til sitt serliga fólk. Við jød-unum hava vit fingið skrift-irnar. Lógina í gamla testa-menti, sum tyktar okkum til Kristus, galatiabr. 3,24, og náðinnar evangelium í nýggja testamenti, frelsu við trúgv á Harran Jesus Kristus. Av jøðunum er eisini Kristus komin eftir holdinum, rómbr. 9,5.

Heidningar eru, sum longu nevnt, allar aðrar tjóðir, eisini vit føroyingar eru í hesum bólkí av nátt-úrú, men við trúnni á Krist-us gerast vit børn Guds og

koma í samkomu Guds, hin triðja bólkín. Samkoma Guds er øll trúgvandi, bæði av jødum heidningum. Sum Paulus sigur í byrjan-ini av 1. korintbr.: ... til samkomu Guds, sum í Korint er, tey, sum halgað eru í Kristi Jesusi, kallað, heiløg, saman við øllum sum á einum og hvørjum stað ákalla navn Harra okk-ara Jesu Krists – teirra og okkara. 1. korintbr. 1,2.

Heitið kristin tjóð finna vit ikki í skriftini. At menn kristnaðum heilar tjóðir, enntá við svøri í hond, fing- u tjóðina at skifta religión, er ókent í bíbliuni, tað vita vit, tað er ikki tí at tað verður tvihildið um hetta enn. Tí er tað, at brøðurnir ikki vilja vera við til slíkt sum túsdundára hald fyri kristnini í Føroyum. Tí vit kunnu ikki góðtaka læruna um barna-dóp og konfirmatión heldur. Vit finna hatta ikki í teimum heilagum skriftunum. Fø- oya bispur skrivaði í bløð-unum her fyri, at hetta var tað, sum skilti fólkakirkjuna og brøðurnar. Hatta hevur hann rætt í. Men tó hvør syndarligt, at tað skal ver aso, at nakað uttan fyri tær heilagu skriftirnar skal skilja okkum. Vit, sum tó einst um ta grundleggjandi játtanina: Jesus er Sonur

Guds. Hvør stórt hevði tað ikki verið, um fólkakirkjan, nú hon verður yvirtikin, hevði slept ásletting av ný- føðingum. Tit kundu gjørt, sum summar frikirkjur gera, at bera nýføðingarnar til eina signing. Men hevði fólkakirkjan slept læruni um endurføðing í dópinum og bert prædika Jesus og hann krossfestan til frelsu, ja sagt sum Paulus: »Kristus sendi meg ikki at doypa, men at kunngerá evangelið«. 1. korintbr. 1,17, tá kundi mangt verið øðrvísi.

Kirkjan lærir jú at trúgv skal til, tí er henda læra komin inn, at eitt annað skal svara fyri barnið, hetta er jú heilt fremmant fyri skriftunum. Eg veit ikki akkurát nær henda læra er komin inn, men Hagerups Konversations Leksikon sigur, at barnadópur er »sikkert bevidnet« í sein- astuni av aðru øld, og fyrst í fjórðu øld »trængte den igennem som alm. skik«.

Nýføðingar kunnu hvørki trúgva ella vera vantrúgv-andi. Trúgvín kemur av tí, sum ein hoyrir. Nýføðingar skilja ikki tað, sum teir hoyra og kunnu tí ikki taka støðu fyri ella imóti. Hetta skuldi verið óneyðugt at sagt.

Sigmundur Brestisson og

aðrir vóru nokk umskyldir, teir høvdu vist ikki so nógv ljós yvir tingini. Men vit, sum liva nú, eftir at skriftir- nar hava verið lisnar upp í Føroyum so mong 100 ár, kunnu vit umskylda okkum, um vit ikki fylgja teimum.

Nú havi eg nokk sært mg. Eg eigi nógvar vinir innan fólkakirkjuna, men vit mugu vera ærlig við hvørt annað, ikki minst tá ið so álvarsligt mál er um at tala.

Bjargaðu manni í soknum báti

- Í ringu alduni var bátur undir viðhvørt, og síðan stakk stavn-urin uppundan aftur. Við vrakið flutu kassar, timbur, bjargingarvestar og stivlar. Í fyrstani sóu vit ongan mann. Tá ið vit sóu mannin, sum í alduni stundum fleyt omaná, og stundum var undir, hekk hann í bandinum, sum var bundin á bátinum. Maðurin var í ongun vesti og ongun umstøðuna.

Christian og Jens boðaðu beinanvegin MRCC Tórshavn frá tí, ið hent var.

Hann var ógvuliga móður, men púra klárur. Eg haldi ikki, hann hevði fing-ið nakran serligan sjógv í seg, tí hann hostaði ikki., tó at hann stundum var undir og stundum omaná. Maður-in helt, at hann hevði hingið eina góða løtu í endanum í bátinum, tá ið vit komu fram á hann.

Christian heldur ikki, at maðurin hevði livað leingi aftrat, um teir ikki av til-vild vóru komnir fram á bátinum.

- Eg trúgvi neyvan, at maðurin hevði hildið út nógvar minuttir aftrat undir teimum sera ringu umstøð-unum, ið vóru.

Sjálvur metir Christian, at vóru teir ein, tveir ella

Útróðrarbátar á Eiði

Savnsmynd.

Ung og epilepsi

Hvussu er at vera ungur við epilepsi? Hóskvöldið fer Epileptikarafelagið at skipa fyri ungdóms-kvöldi, har greitt verður frá hesi ósjónligu sjúku

FUNDUR

hugnakvöldi, har greitt verður frá um epilepsi. Meta av Flotum og Char-lotta av Váli Olsen hava báðar verið á informator-skeiði í Danmark fyri at læra seg at upplýsa um epilepsi. Tær hava vitjað fleiri skúlar, har greitt hevur verið frá sjúkuni. Um onkur ynskir at fáa tær út á skúlar, barnagarðar, pen-

og Magni Poulsen, ið báðir eru kendir skemtarar, og sum eisini báðir hava epilepsi, at greiða frá, hvussu tað er at liva við epilepsi. Tiltakið er serliga vent móti ungum við epi-lepsi og vinfólkum teirra. Okkurt verður eisini til matna. Epilepsi er í sær sjálvum ikki ein sjúka, men heldur eitt fyribrigdi, ið

um oftast frá fáum sekundum til 2 - 3 minuttir. Fleiri sløg eru av epilepsi, og eisini er rætti-liga ymiskt, hvussu álvars-lig herðindini eru. Í Føroyum verður mett, at umleið 400 fólk hava epilepsi. Í Epileptikara-felagnum verður hós-kvöldið klokkan 19 í MBF-húsinum á Íslandsvegi 10 í Havn.

Randfrið Sørensen, for-

sjálvt um tey kunnu tó fáa herðindini av og á. Í dag eru nógvur góður heili-vágur fyri epilepsi, so ein kann sleppa undan at hava onógv herindir.

Tiltakið hjá Epileptikara-felagnum verður hós-kvöldið klokkan 19 í MBF-húsinum á Íslandsvegi 10 í Havn.

Fiskiveiðu samráð-ingar við Ísland

Landsstýrismað-urin í fiskivinnu-málum, Bjørn Kalsø, og íslenski fiskimálaráðharr-in, Árni M. Mathie-sen, hittust í Havn í gjár at røða um fiskiveiðiavtaluna millum Føroyar og Ísland

SAMRÁÐINGAR
Tíðindaskriv

Viðvíkjandi føroyska botnfiskiskapinum und-ir Íslandi samdust part-arnir um, at heildar-kvotan í íslenskum sjógvi í 2004 verður tann sama sum í 2003 ella 5.600 tons. Av hesi heildarkvotu verður toskakvotan óbroytt 1.200 tons, og kalva-kvotan verður framhald-andi 80 tons.

Partarnir viðgjordu eisini fiskiskapin eftir uppsjóvarfiskasløgum og samdust um at halda fram við verandi avtalu. Sambært henni kunnu íslenskt skip í føroysk-um sjógvi veiða 2.000 tons av heystgýtandi sild og 1.300 tons av makreli, meðan føroysk skip í vertiðini 2004/2005 kunnu veiða 30.000 tons av lodnu í íslenskum sjógvi. Her-umframt kann føroyska lodnukvotan á 10.000 tons í grønlenskum sjógvi verða fiskað í íslenskum sjógvi.

Eftir áheitan frá Bjørn Kalsø, landstýris-manni, játtaði íslenski fiskimálaráðharrin í samráð við Noreg og Grønland at taka upp spurningin um at viðurkenna Føroyar sum strandarland í lodnu-høpi.

Partarnir eru samdir um, at teir seinni í ár fara at umrøða møgu-leikan hjá íslenskum og føroyskum skipum at avreiða uppsjóvarfisk hvor hjá øðrum.

Partarnir samdust harumframt um at halda fram við verandi avtalu um at kunna fiska svart-kjaft og norðhavssild av teirra egnu kvotum í sjóoki hjá hvørjum øðrum.